

tagelse, der er i Veksellovens § 92 med Hensyn til den i Lovens 12te Kapitel omhandlede Præskriptionsfrist af Veksler. Der blev derfor ogsaa først fra svenske Bankkredses Side rettet en Henvendelse til den svenske Regering om at lade foretage en Ændring i § 92, hvorved den nævnte Undtagelse bortfaldt. Den svenske Regering var imidlertid efter Veksellovens skandinaviske Karakter ikke tilbøjelig til at fremsætte et saadant Ændringsforslag, før den havde plejet Underhandling med den norske og den danske Regering, hvilket jo maatte tage en Del Tid. Og da Kravet i Øjeblikket daglig trænger mere og mere paa i det økonomiske Forretningsliv, saa blev det ordnet saaledes, at Sagen fremmedes ved privat Initiativ derved, at Medlem af det svenske Førstekammer, Bankdirektør Hedenlund, i den svenske Rigsdag indbragte Forslag om en til Afhjælpning af de opstaaede Vanskeligheder forandret Affattelse af § 92. Et ganske tilsvarende Forslag er derefter indbragt i det norske Storting af Højesteretsassessor Hagerup-Bull. Sidst i forrige Maaned skete der Henvendelse fra danske Bankkredse til mig med Forespørgsel, om jeg kunde foranledige fremsat paa den danske Rigsdag de tilsvarende Ændringer af § 92, saaledes at de kunde gennemføres samtidig i alle de tre skandinaviske Lande, og hvorved Veksellovens Ensartethed kunde opretholdes. Efter at denne Henvendelse var sket til mig, henvendte jeg mig til den højtærede Konseilspræsident og gav ham Underretning om Sagen. Han anmodede mig om at forhandle nærmere med Handelsministeriet, under hvilket Veksellovgivningen hører, og den højtærede Handelsminister, som, da jeg henvendte mig til ham, alt underhaanden var blevet bekendt med Sagen, bifaldt Forslaget og meddelte, at han egentlig selv var til Sinds paa Rigsdagen at fremsætte et saadant Lovforslag, men at han ikke mente at kunne gøre det, før han havde modtaget Meddelelser om, at det norske Storting og den svenske Rigsdag havde vedtaget lignende Lovforslag. En saadan Meddelelse kunde imidlertid ikke ventes hertil lige straks, og da vi jo i Dag ikke har mere end 20 Dage tilbage af, hvad en ordinær Rigsdagssamling regnes at vare her i Landet, kunde man befrygte, at Meddelelse først vilde indgaa saa sent, at en Gennemførelse i den danske Rigsdag vilde glippe. Den højtærede Handelsminister billigede derfor, at det private Initiativ

bragtes til Anvendelse i dette Tilfælde ogsaa her i Rigsdagen, saaledes som det alt var anvendt i de andre skandinaviske Rigsdage. Saaledes er det altsaa blevet mig, der har faaet den Ære at forelægge dette Lovforslag.

Det er Krigssituationen, der har fremkaldt Forslaget, ligesom ogsaa selve Veksellovens § 92 skyldes Erfaringer, indvundne under Krig. Før Krigen 1870—71 havde Forretningslivet ikke kendt noget til Moratorier, og i den daværende Veksellovgivning fandtes intet Hensyn taget til saadanne. Saa kom under den fransk-tyske Krig det store franske Moratorium, der i saa godt som alle Lande, ogsaa i de skandinaviske, fremkaldte Retstvister ogsaa om Vekselsager. Da Vekselloven derfor skulde udarbejdes, indsattes i § 92 Bestemmelse om, at „bliver det som Følge enten af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsels Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser umuligt for nogen at foretage en Handling, hvoraf Veksellretens Bevaring er afhængig, beholder han udenfor de i 12te Kapitel omhandlede Tilfælde sin Ret, saafremt han ufortøvet efter saadan Hindrings Ophør foretager, hvad der paalaa ham.“ Der er altsaa her gjort en Undtagelse for de i 12te Kapitel omtalte Tilfælde, og det er dem, det her kommer til at dreje sig om, idet det her bestemmes, at den Ret, en Vekslejer har til at holde sig skadesløs overfor Udstederne og Endossenterne, fortabes 6 Maaneder fra Forfaldsdagen, saafremt Vekselen er betalt i Europa med Undtagelse af Island og Færøerne, ellers er det et Aar.

I en Menneskealder har man saa levet lykkelig under den Ordning, som Vekselloven af 1880 har bragt. I de forløbne 34 Aar er der i mange Lande blevet indført Bestemmelser om Moratorier, men intetsteds har man som i den skandinaviske Veksellret optaget nogle Undtagelsesbestemmelser for Præskription, og derfor er den nordiske Veksellovgivning kommet til at indtage den særegne Stilling, at der efter den ikke kan eksekveres, og dog kan Veksellretten blive præskriberet. Denne Undtagelsesbestemmelse fra Regelen i § 92 er det, som under de nuværende Forhold, hvor der i saa godt som alle Lande er udstedt Moratorier, viser sig at forvolde Vanskeligheder, der i Handelsverdenen endogsaa betegnes som store, fordi Moratorier lægger Hindringer i Vejen for Foretagelse af Protest